

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 6. juuni 2017
(OR. en)

10031/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2012/0193 (COD)

DROIPEN 83
JAI 579
GAF 26
FIN 353
CADREFIN 68
FISC 126
CODEC 995

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	16. mai 2017
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2017) 246 final
Teema:	KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE, mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel ning milles käsitletakse nõukogu esimese lugemise seisukohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, mis käsitleb liidu finantshuvide kaitset kriminaalõiguse abil

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2017) 246 final.

Lisatud: COM(2017) 246 final

Brüssel, 16.5.2017
COM(2017) 246 final

2012/0193 (COD)

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

**nõukogu esimese lugemise seisukohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja
nõukogu direktiiv, mis käsitleb liidu finantshuvide kaitset kriminaalõiguse abil**

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

**nõukogu esimese lugemise seisukohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja
nõukogu direktiiv, mis käsitleb liidu finantshuvide kaitset kriminaalõiguse abil**

1. TAUST

Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku edastamise kuupäev 11. juuli 2012
(dokument COM(2012) 363 (final) – 2012/193 COD):

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse kuupäev:	Ei kohaldata
Regioonide Komitee aramus:	18. detsember 2012
Euroopa Parlamendi seisukoha kuupäev, esimene lugemine:	16. aprill 2014
Nõukogu seisukoha vastuvõtmise kuupäev, esimene lugemine:	25. aprill 2017

2. KOMISJONI ETTEPANeku EESMÄRK

Direktiivi eelnõu eesmärk on kehtestada miinimumeeskirjad kuritegude, karistuste ja aegumistähtaegade määratlemiseks liidu finantshuve kahjustava pettuse ja muu ebaseadusliku tegevuse vastase võitluse valdkonnas, eesmärgiga aidata tulemuslikult kaasa tugevamale kaitsele kõnealuseid finantshuve kahjustava kuritegevuse vastu kooskõlas liidu kõnealuse valdkonna *acquis*¹ga. Direktiiv aitab parandada praegust kaitsetaset, mis põhineb 1995. aasta Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioonil (edaspidi „konventsioon”)¹, ja mille kõnealune direktiiv asendab nende liikmesriikide puhul, kelle suhtes direktiiv on siduv.

3. MÄRKUSED NÕUKOGU SEISUKOHA KOHTA

Nõukogu esimese lugemise seisukoht kajastab kompromissi, milleni jõuti nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelistel läbirääkimistel, mille toimumist toetas komisjon.

Nõukogu esimese lugemise seisukoht järgib täielikult komisjoni ettepaneku eesmäärke. Võrreldes konventsiooniga nähakse direktiiviga ette selgemad ja rangemad õigusnormid mitmes tähtsas küsimuses. Kuritegude määratlemise osas esitatakse direktiivis ajakohastatud määratlused aktiivse ja passiivse korruptsiooni

¹ EÜT C 316, 27.11.1995, lk 48.

kohta, uue süüteona omastamine kui ametiisikute selline käitumine, mis hõlmab pettust selle laiemas tähenduses, samuti ajakohastatakse ametiisiku määratlus.

Vastupidiselt nõukogu algsele seisukohale jätta käibemaksupettused direktiivi reguleerimisalast välja, on nüüd nõukogu esimese lugemise seisukoht kaasata rasked käibemaksupettused direktiivi kohaldamisalasse, seejuures peavad liikmesriigid kriminaliseerima vähemalt ühise käibemaksusüsteemi vastased pettused, kui need on seotud kahe või enama liikmesriigi territooriumiga ja sellega tekitatud kogukahju on vähemalt 10 miljonit eurot. Komisjon oli algusest peale seisukohal, et käibemaksupettused peaksid kuuluma direktiivi kohaldamisalasse, nagu see on praegu konventsiooni puhul². Vähemalt raskete piiriüleste käibemaksupettuste juhtumite lisamine direktiivi on komisjoni jaoks oluline, et mitte vähendada konventsiooni alusel pakutava kaitse taset ja tagada kogu liidus jätkuvalt käibemaksupettuste juhtumite miinimumstandardid ning seega tagada liidu finantshuvide ühtne ja tõhusam kaitse. Komisjon nõustub, et mitte kõik käibemaksupettuste juhtumid, vaid ainult raskete käibemaksupettuste juhtumid kuuluvad direktiivi kohaldamisalasse, ning märgib, et 10 miljoni euro suuruse piirmäära suhtes kehtib läbivaatamisklausel.

Karistuste osas ühtlustatakse direktiiviga minimaalsed kriminaalkaristused füüsilistele isikutele, sealhulgas maksimumkaristusena vähemalt nelja aasta pikkune vangistus, kui kõnealuses direktiivis viidatud kuriteo tõttu on kantud märkimisväärset kahju või saadud märkimisväärset kasu, või kui muud siseriiklikus õiguses määratletud rasked asjaolud õigustavad sellist karistust.

Kui konventsioonis aegumistähtaegade küsimus puudub, siis direktiiviga kehtestatakse uued siduvad aegumistähtaegade eeskirjad, sealhulgas maksete katkestamist ja peatamist käsitlevad sätted, mis puudutavad liidu eelarvet mõjutavaid kuritegusid. Nende eeskirjade alusel saavad õiguskaitse- ja õigusasutused tulemuslikult uurida, menetleda ja lahendada asjaomaseid kuritegusid ning tagada määratud karistuste täitmist.

Mis puudutab õiguslikku alust, siis komisjoni ettepanek põhineb ELi toimimise lepingu artikli 325 lõikel 4, kuid nõukogu ja Euroopa Parlament leppisid kokku, et ELi toimimise lepingu artikli 83 lõiked 1 ja 2 peaksid olema õiguslik alus, millele tuginedes kehtestatakse miinimumeeskirjad kuritegude ja karistuste määratlemiseks, sealhulgas seoses kuritegudega liidu finantshuve kahjustava pettuse vastase võitluse valdkonnas. Sellest tulenevalt võttis nõukogu esimesel lugemisel vastu direktiivi eelnõu ELi toimimise lepingu artikli 83 lõike 2 alusel.

Eespool öeldut arvesse võttes tegi komisjon järgmise avalduse nõukogu istungil 7. veebruaril 2017, mil nõukogu saavutas direktiivi suhtes poliitilise kokkuleppe, ning 25. aprillil 2017, mil nõukogu võttis vastu esimese lugemise seisukoha:

„Komisjonil ei ole vastuväiteid direktiivi sisuliste sätete kohta, kuid ta leiab, et direktiivi aluseks oleks pidanud olema ELi toimimise lepingu artikkel 325, ja jätab endale õiguse algatada seoses õigusliku alusega menetluse Euroopa Kohtus.“

² Seda kinnitas Euroopa Kohus oma 8. septembri 2015. aasta otsusega kohtuasjas C-105/14, Taricco.

4. KOKKUVÕTE

Seega toetab komisjon nõukogu esimese lugemise seisukohta direktiivi sisuliste sätete suhtes. Sellegipoolest leiab komisjon, et direktiivi aluseks oleks pidanud olema ELi toimimise lepingu artikkel 325, ja jätab endale õiguse algetada seoses õigusliku alusega menetluse Euroopa Kohtus.